

εἰς κατάστημά τι περιδέραιον ἀδαμάντινον ἐντελῶς ὁμοιον πρὸς τὸ ἀπολεσθέν.

Ὁ χρυσοχόος ἀντὶ τριάκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν τὸ ἔδιδε. Τέλος παρεδέχθησαν, μὲ τὴν συμφωνίαν ὅτι θὰ τὸ ἐδέχετο εἰς ἐπιστροφὴν, ἂν ἐντὸς 20 ἡμερῶν εὐρίσκετο τὸ ἀπωλεσθέν.

Ἡ μικρὰ περιουσία τοῦ Λουασέλ ἀνῆρχετο εἰς δεκαοκτὼ χιλιάδας δραχμὰς πατρικὴν κληρονομίαν. Ἐπρεπε νὰ δανεισθῇ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἐδανείσθη, ἐζήτησε χίλια φράγκα παρὰ τοῦ ἐνός, πεντακόσια παρὰ τοῦ ἄλλου, ἑκατὸν παρὰ τρίτου.

Ἐπέγραψε γραμμάτια, ἀνέλαβε καταστρεπτικὰς ὑποχρεώσεις, περιέπεσεν εἰς τοκογλύφους, διεκινδύνευσεν τὴν ὑπαρξίν του, τὴν ὑπογραφὴν του, μὴ γνωρίζων ἂν θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν τιμήσῃ, καὶ τρομασμένος ὑπὸ τῶν ἀγωνιῶν τοῦ μέλλοντος, ὑπὸ τῆς μαύρης δυστυχίας, ἥτις ἔμελλε νὰ πέσῃ ἐπ' αὐτοῦ, ὑπὸ τῆς ἀπόψεως ὅλων τῶν φυσικῶν στερησέων καὶ τῶν ἠθικῶν βασάνων, ἠγόρασε τὸ νέον κόσμημα καταθέτων εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐμπόρου τριάκοντα πέντε χιλιάδας δραχμῶν.

Ὅταν ἡ κυρία Λουασέλ ἐπέστρεψε τὸ κόσμημα εἰς τὴν κυρίαν Φορεστιέ, αὕτη τῇ εἶπε διὰ προσβλητικῶν ὅρων :

— Ἐμποροῦσες νὰ μοῦ τὸ φέρῃς καὶ γρηγορότερα. Ἴσως εἶχα ἀνάγκην.

Δὲν ἤνοιξεν ὁμῶς τὴν θήκην, πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν τῆς κυρίας Λουασέλ. Ἐὰν παρετῆρει τὴν ἀντικατάστασιν, τί ἤθελε σκεφθῇ; Τί ἤθελεν εἶπει; Δὲν θὰ τὴν ἐξελάμβανεν ὡς κλέπτριαν;

Ἡ κυρία Λουασέλ ἐγνώρισε τὴν φρικτὴν ζωὴν τῶν πτωχῶν. Ἐλαβε τὸ μέρος της, ἄλλως τε, ἐν τῷ ἄμα, ἡρωϊκῶς. Ὄφειλε νὰ πληρώσῃ τὸ φοβερὸν τοῦτο χρέος, καὶ θὰ τὸ ἐπλήρωνεν. Ἀπέπεμψαν τὴν ὑπηρέτριαν ἥλλαξαν κατοικίαν, ἐνφύκισαν ἐν δωμάτιον.

Ἦδη κατεγίνετο εἰς τὰς μᾶλλον βαναύσους ἐργασίας τῆς οἰκίας, τὰ μᾶλλον κοπιώδη ἔργα τοῦ μαγειρείου. Ἐπλενε τὰ πινάκια, φθείρουσα τοὺς ροδόχρους αὐτῆς ὄνυχας ἐπὶ τῶν χονδρῶν πηλίνων σκευῶν καὶ τοῦ βάθους τῶν χυτῶν. Ἐσαπώνιζε τὰ ρυπαρὰ ἀσπρόρουχα, τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ πανία τοῦ μαγειρείου. Κατεβίβαζεν εἰς τὴν ὁδὸν καθ' ἐκαστὴν πρωΐαν τὰς ἀκαθαρσίας καὶ ἀνεβίβαζεν ὕδωρ σταματῶσα εἰς ἑκάστον πάτωμα ὅπως ἀναπνεύσῃ. Καὶ ἐνδεδυμένη ὡς γυνὴ τοῦ λαοῦ, ἔτρεχε πᾶσαν πρωΐαν πρὸς προμήθειαν τῶν ἀναγκασιούτων μὲ τὸ κἀνίστρον εἰς τὴν χεῖρα, συμφωνοῦσα, ὑβριζομένη, ὑπερασπιζοῦσα λεπτὸν πρὸς λεπτὸν τὴν μικρὰν οἰκονομίαν της.

Ἐπρεπε κατὰ μῆνα νὰ πληρώνωσι γραμμάτια, νὰ ἀνανεώνωσιν ἄλλα, νὰ ζητῶσι προθεσμίας.

Ὁ σύζυγος εἰργάζετο τὴν ἐσπέραν εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν λογαριασμῶν ἐμπόρου τινὸς καὶ τὴν νύκτα πολλάκις ἀντέγραφεν ἀντὶ εὐτελοῦς ἀμοιβῆς ὅ,τι δῆποτε τῷ παρείχετο. Καὶ ἡ ζωὴ αὕτη δι-

ήρκεσε δέκα ἔτη, ὅποτε πλέον εἶχον ἀποδώσει καὶ κεφάλαια καὶ τόκους.

Ἡ κυρία Λουασέλ εἶχεν ἤδη γηράσει. Τὸ λεπτὸν δέρμα, αἱ ρόδινοι παρειαί, τὸ κομψὸν ἀνάστημα, τὰ πάντα μετεβλήθησαν. Ἡ καθημερινὴ καὶ βάναισος ἐργασία δὲν φεῖδεται τῆς ὠραίας γυναικός. Τόρα ἤρκειτο εἰς ἐν ἄπλου ἐσφοῦστανον πρὸς τυχον καὶ ξύλινα πέδιλα. Μόνον δ' ἐνίοτε ἀποκαμοῦσα ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας ἐκάθητο εἰς τὸν παραθύρον ἐπαναφέρονσα εἰς τὴν μνήμην της τὴν ὠραίαν, τὴν μοναδικὴν ἐκείνην ἐσπέραν τοῦ χοροῦ, ὅπου ἔλαμψε καὶ αὐτὴ ὡς φωτεινὸν μετέωρον, καὶ χάριν τοῦ ὁποίου νῦν ὑπέφερε τὰ πάντα. Καὶ ἂν δὲν ἔχανε τὸ κόσμημα, τί ἤθελε συμβῇ; Τίς οἶδε. Πόσον εὐκόλα μεταβάλλονται αἱ τύχαι τῶν θνητῶν!...

Κυριακὴν τινὰ ἀπεφάσισε νὰ ἐξέλθῃ εἰς περίπατον. Ἐβάδισε πρὸς τὰ Ἠλύσια Πεδία. Αἶφνης εἰς ἀπόστασιν τινὰ εἶδε γυναῖκα γνωστὴν της. Ἦτο ἡ κυρία Φορεστιέ, πάντοτε νέα, ὠραία, θελκτικὴ.

Ἡ κυρία Λουασέλ ἠσθάνθη ἐαυτὴν συγκινουμένην. Νὰ ὑπάγῃ νὰ τῇ ὁμιλήσῃ. Ναί, βεβαίως. Καὶ τόρα ὅτε εἶχε πλέον πληρώσει, θὰ τῇ ἔλεγε τὰ πάντα.

Διατί ὄχι;

Ἐπλησίασε:

— Καλημέρα, Ἰωάννα.

Ἡ ἄλλη δὲν τὴν ἀνεγνώρισε, καὶ βλέπουσα τοιαύτην οἰκειότητα ἐξεπλάγῃ.

— Ἀλλά, κυρία... δὲν σὰς γνωρίζω. Μήπως ἀπατάσθε.

— Ὅχι. Εἶμαι ἡ Μαρία Λουασέλ.

Ἡ φίλη της ἀφῆκε κραυγὴν.

— ὦ! ταλαίπωρος Μαρία, πόσον ἡλαξες!

— Ναί, ἐπέρασά ἡμέρας πολὺ πικράς, ἀφ' ὅτου δὲν σὲ εἶδον καὶ πολὺ δυστυχεῖς... καὶ ὅλα αὐτὰ ἐξ αἰτίας σου...

— Ἐξ αἰτίας μου! καὶ πῶς;

— Ἐνθυμεῖσαι τὸ περιδέραιον ἐκεῖνο ποῦ μοῦ εἶχες δανείσει διὰ τὸν χορόν;

— Ναί. Λοιπὸν;

— Λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ βράδυ τὸ εἶχα χάσει, καὶ δὲν ἐμπόρεσα νὰ τὸ ἐπανεῦρω.

— Μὰ πῶς, ἀφοῦ μοῦ τὸ ἔφερες;

— Σοῦ ἔφερα ἐν ἄλλῳ ὁμοιον, τὸ ὁποῖον διὰ νὰ τὸ ἀγοράσωμεν ἐδανείσθημεν τριάκοντα πέντε χιλιάδας δραχμὰς, καὶ ὡς προχθὲς ἀκόμη δέκα χρόνια τόρα, τὰ ἐπληρώναμεν.

Ἡ κυρία Φορεστιέ ἔμεινεν ἔκπληκτος.

— Καὶ λέγεις ὅτι ἠγόρασες περιδέραιον ἀδαμάντινον διὰ ν' ἀντικαταστήσῃς τὸ ἰδικόν μου;

— Ναί. Δὲν τὸ παρετῆρησες, ἔ; Ἦτο πολὺ ὁμοιον.

Καὶ ἐμειδία αὐταρέσκως.

Ἡ κυρία Φορεστιέ δακρύουσα ἐκ συγκινήσεως, ἔλαβε τὰς χεῖράς της:

— ὦ! καὶ μὲν μου Μαρία. Καὶ τὸ ἰδικόν μου ἦτο ψεύτικον. Μόλις ἤξιζε πεντακόσια φράγκα!

N. I. Δ.

ΤΕΛΟΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Τὸ τέκνον τοῦ Ἑραστοῦ» καὶ «Ἡ ἀνυμφος μήτηρ» (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστορία A. Matthey (Arthour Arnold) δρ. 3,50 (4)

«Τὸ φρούριον τοῦ Καρρού» καὶ «Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόης» (τόμοι 2, σελ. 700) μυθιστορία I. Φ. Σμῖθ. δρ. 3,25 (3,75)

«Ὁ Ἀδικηθεὶς Ρογῆρος», μυθιστορία Ἰουλίου Μαρού, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, δραχ. 3 (3,40)

«Ἀττικαὶ Νύκτες». Δράματα — Ποιήσεις Σ. Ν. Βασιλείδου 2 (2,20)

«Ἑλπινίκη» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἑπαμεινώνδα Κυριακίδου δρ. 5 (5,30)

«Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ», μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ. δρ. 5 (5,30)

«Ὁ Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλλης», μυθιστορία Π. Ζακὼν. δρ. 2,50 (2,70)

«Ὁ Ἰππότης Μάτος», μυθιστορία Ponson de Terrail. δραχ. 2,50 (2,70).

«Ἡ διδασκάλισσα», μυθιστορία Εὐγενείου Σῦη δραχ. 3 (3,20)

«Τὰ χάλια μας», κωμῶδα Π. Λαζαρίδου ἡθοιοῦ λ. 70 (80)

«Ὁ παπᾶ - Κωνσταντῖνος», μυθιστορία Ἀλεβῦ δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἀδελφούλα», μυθιστορία E. Μαλῶ (τόμοι 2) δρ. 2,50 (2,80)

«Τυχαιὸν Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου. δρ. 4 (4,40)

«Τὰ ὕπερβα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre Zaccane δρ. 4 (4,20)

«Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κράσι», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου Δρ. 1 [1,20]

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας», μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ Δρ. 3 (3,30)

Ποήματα I. Γ. Τσακασιάνου Δρ. 3. (3,20)

Χρυσόδατα 4

«Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρ. μα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]

«Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ. 4,50 (4,60).

«Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ξαβιέρ Μαρμιέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Δρ. 1,50 [1,70]

«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἥτοι Σχηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδελφ. τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προσετιθῇ ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γενιτσάρων». Τόμοι 2 Δρ. 5. [5,50]

«Αἱ Ἑλθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, ες δύο ὁγκώδεις τόμους. Δρ. 4 [4,450]

«Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ.2 [2,20]

«Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὁγκώδεις 3 Δρ. 6 (7)

«Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ», μυθιστορία Ἑμμ. Γονζαλὲς Δρ. 1,50 (1,70)

«Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου», μυθιστορία Pierre Zaccane (τόμοι δύο) Δρ. 3 (3,30)

«Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰούλλης», μυθιστορία H. Emille Chevalier Δρ. 1,50 (1,70)

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἥτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δραχμὰς 3,50 (3,70)